

Θωμά, Φαγορ, Άνευδ.

Παρκισός, 1 (1877) σ. 404-405

Χαριστρής

(Κωνσταντίνος)

(Έγερ. 1213.)

Εν χαλιδίαις βιβλιοθήκῃς ἐν Κωνσταντίνῳ περὶ τῶν ἡγεμονίᾳς
Βλαχίας Ἀρχ. Μονεσσίνην λέγειται σκεῖ τῆς καὶ αὐτῆς διοικήσεως
τοῦ προκρίτου «Κωνσταντίνου Χαριστρός», ὡς καὶ ἐκ
οὐδὲν καὶ ἀκριβέστερον ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ.

[1) ὁ ἑαυτοῦ λέγει ἐν ἐπιστολῇ σ. 405. «ὁ Ἀλέξανδρος Χαριστρῆς ἦν υἱὸς
τοῦ Γεωργίου Ἰωανν. ἀποκρίνεται πρὸς τὴν ἐπιτομήν τοῦ μέγιστου
τοῦ ἰαχέστητος χροστίου Πατῆ...»]

